

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 24

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. január 28.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

A Bizottság 82/2009/EK rendelete (2009. január 27.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1

A Bizottság 83/2009/EK rendelete (2009. január 27.) a cukorágazat egyes termékeire a 2008/2009-es gazdasági évben alkalmazandó, a 945/2008/EK rendelettel rögzített irányadó áraknak és kiegészítő importvámok összegének módosításáról 3

★ A Bizottság 84/2009/EK rendelete (2009. január 27.) a gabonafélék és a rizs behozatali és kiviteli engedélyei rendszerének alkalmazására vonatkozó különös részletes szabályok megállapításáról szóló 1342/2003/EK bizottsági rendelet módosításáról 5

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

Bíróság

- ★ A Bíróság eljárási szabályzatának módosítása 8

Elsőfokú Bíróság

- ★ Eljárási szabályzatának módosítása 9

Közszolgálati Törvényszék

- ★ Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke eljárási szabályzatának módosítása 10

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Tanács

2009/69/EK:

- ★ A Tanács határozata (2008. december 18.) a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv I. melléklete 3. cikkének (3) bekezdése szerinti bizottság tagjainak kinevezéséről 11

2009/70/EK, Euratom:

- ★ A Tanács határozata (2009. január 19.) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság két német tagjának kinevezéséről 13

2009/71/EK, Euratom:

- ★ A Tanács határozata (2009. január 19.) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy spanyol tagjának kinevezéséről 14

Bizottság

2009/72/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2008. december 15.) fizetési rendszerekkel foglalkozó piaci szakértői csoport felállításáról** 15

2009/73/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2008. december 17.) a dinitrogén-oxid-kibocsátásra vonatkozó nyomon követési és jelentési iránymutatásokkal való kiegészítés céljából a 2007/589/EK határozat módosításáról (az értesítés a C(2008) 8040. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾** 18

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

2009/74/EK:

- ★ **Az EK–Feröer szigetek Vegyes Bizottság 1/2008 számú határozata (2008. június 17.) az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és a Feröer szigetek helyi kormánya között létrejött megállapodás állatorvosi kérdések tekintetében történő kiegészítéséről szóló jegyzőkönyv végrehajtási rendelkezéseinek megállapításáról szóló 1/2001 számú határozat módosításáról** 30

Helyesbítések

- ★ **Helyesbítés a Schengeni Információs Rendszer (SIS II) második generációjának teszteléséről szóló, 2008. február 18-i 2008/173/EK tanácsi határozathoz (HL L 57., 2008.3.1.)** 34

Megjegyzés az olvasóhoz (lásd a hátsó borító belső oldalán)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 82/2009/EK RENDELETE

(2009. január 27.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. január 28-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 27-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	138,6
	JO	78,3
	MA	47,2
	TN	134,4
	TR	93,1
	ZZ	98,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	116,0
	TR	162,2
	ZZ	148,5
0709 90 70	MA	164,2
	TR	168,5
	ZZ	166,4
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	48,4
	IL	56,2
	MA	63,5
	TN	58,1
	TR	62,0
	ZZ	57,6
0805 20 10	IL	144,6
	MA	83,3
	TR	54,0
	ZZ	94,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	74,9
	EG	88,5
	IL	78,8
	JM	94,6
	PK	76,2
	TR	63,6
	ZZ	79,4
0805 50 10	EG	48,1
	MA	67,1
	TR	63,9
	ZZ	59,7
0808 10 80	CA	84,9
	CN	64,8
	MK	32,6
	US	106,1
	ZZ	72,1
0808 20 50	CN	49,8
	TR	99,0
	US	110,9
	ZA	93,2
	ZZ	88,2

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 83/2009/EK RENDELETE**(2009. január 27.)****a cukorágazat egyes termékeire a 2008/2009-es gazdasági évben alkalmazandó, a 945/2008/EK rendelettel rögzített irányadó áraknak és kiegészítő importvámok összegének módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾,tekintettel a cukorágazatban harmadik országokkal folytatott kereskedelem tekintetében a 318/2006/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. június 30-i 951/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 36. cikke (2) bekezdése második albekezdésének második mondatára,

mivel:

(1) A 945/2008/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ a 2008/2009-es gazdasági évre megállapította a fehér cukorra, a nyerscukorra és egyes szirupokra alkalmazandó irányadó árakatés kiegészítő importvámokat. Ezen árakat és vámokat legutóbb az 50/2009/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ módosította.

(2) A Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján az említett összegek módosításra szorulnak, a 951/2006/EK rendeletben foglalt előírásokkal és részletes szabályokkal összhangban,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 951/2006/EK rendelet 36. cikkében említett termékek behozatalára a 2008/2009-es gazdasági évben alkalmazandó irányadó áraknak és kiegészítő vámoknak a 945/2008/EK rendelettel rögzített összege e rendelet melléklete szerint módosul.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. január 28-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 27-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 178., 2006.7.1., 24. o.⁽³⁾ HL L 258., 2008.9.26., 56. o.⁽⁴⁾ HL L 17., 2009.1.22., 15. o.

MELLÉKLET

A fehér cukor, a nyerscukor és az 1702 90 95 KN-kód alá tartozó termékek behozatalára vonatkozó irányadó árak és kiegészítő importvámok 2009. január 28-tól alkalmazandó módosított összegei

(EUR)

KN-kód	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó irányadó ár összege	Az adott termék nettó 100 kg-jára vonatkozó kiegészítő vám összege
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,73	3,93
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,73	9,17
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,73	3,74
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,73	8,74
1701 91 00 ⁽²⁾	28,57	10,95
1701 99 10 ⁽²⁾	28,57	6,43
1701 99 90 ⁽²⁾	28,57	6,43
1702 90 95 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Az 1234/2007/EK rendelet IV. mellékletének III. pontjában meghatározott szabványminőségre megállapítva.

⁽²⁾ Az 1234/2007/EK rendelet IV. mellékletének II. pontjában meghatározott szabványminőségre megállapítva.

⁽³⁾ 1 %-os szacharóztartalomra megállapítva.

A BIZOTTSÁG 84/2009/EK RENDELETE

(2009. január 27.)

a gabonafélék és a rizs behozatali és kiviteli engedélyei rendszerének alkalmazására vonatkozó különös részletes szabályok megállapításáról szóló 1342/2003/EK bizottsági rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 161. cikke ⁽³⁾ bekezdésére, összefüggésben 4. cikkével,

mivel:

(1) Az 1342/2003/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 8. cikke rendelkezik a kiviteli engedélyek kibocsátására rendelkezésre álló határidőről. A rendelet e tekintetben előírja, hogy azokra a termékekre, amelyekre export-visszatérítést állapítottak meg, beleértve a nulla összegű export-visszatérítést is, az engedély kibocsátásának rendes határideje a kérelem benyújtását követő harmadik munkanap. E határidő azonban túl hosszúnak bizonyulhat, ha a termékek kivitelét azonnal végre kell hajtani. Ezért helyénvaló kérelemre lehetővé tenni a kiviteli engedély azonnali megadását az ilyen helyzetben lévő gazdasági szereplők számára, amelyet – az adminisztratív formák egyszerűsítése érdekében – a kérelem benyújtásának napján ki kell állítani.

(2) Helyénvaló mindazonáltal rendelkezni arról, hogy az engedély kiadási idejének lerövidítése az érintett gazdasági szereplőket ne részesítse előnyben a többi gazdasági szereplővel szemben, különösen ha a kérelem benyújtását követő három napon exportadót kell megállapítani. E célból helyes előírni, hogy a kiviteli engedélynek a kérelem benyújtási napján való kibocsátása nem keletkeztethet jogot az export-visszatérítés kifizetésére, és hogy amennyiben a kiviteli nyilatkozat elfogadása előtt adót kellene megállapítani, a szóban forgó adót az illető termékekre alkalmazni kell.

(3) Ebben az összefüggésben szintén meg kell határozni az ilyen típusú engedély érvényességének időtartamát és a biztosíték címén igényelt összeget.

(4) Ezért indokolt az 1342/2003/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani.

(5) Az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1342/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az első bekezdéstől eltérve a 376/2008/EK rendelet II. melléklete II. részének A. pontjában szereplő termékek esetében és ugyanezen rendelet 22. cikkének (1) bekezdése értelmében a kiviteli engedélyek érvényessége a kibocsátásukat követő naptól számított hatvanadik napon jár le, ha nem került sor export-visszatérítés – előzetes rögzítési igazolással vagy anélkül történő – megállapítására, vagy ha a termékek kivitelére export-visszatérítés nélkül kerül sor e rendelet 8. cikkének (3) bekezdésével összhangban.”

2. A 8. cikk (3) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve azon termékek esetében, amelyekre export-visszatérítést állapítottak meg, a kiviteli engedélyt a gazdasági szereplő kérelmére a kérelem benyújtásának napján állítják ki, feltéve hogy a kérelemben szerepel, hogy az engedély kiadására visszatérítés nélkül került sor, és hogy, amennyiben a kiviteli nyilatkozat elfogadásakor exportadót kell alkalmazni, ez vonatkozik az illető termékekre. Ebben az esetben a kérelem és a kiviteli engedély 20. rovatában fel kell tüntetni az Ia. mellékletben szereplő valamelyik bejegyzést.”

3. A 12. cikk c) pontja a következő iii. alponttal egészül ki:

„iii. tonnánként 3 EUR olyan termékek esetében, amelyekre a 8. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell.”

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 189., 2003.7.29., 12. o.

4. E rendelet mellékletét az 1342/2003/EK rendeletbe – annak I. melléklete után – Ia. mellékletként be kell illeszteni.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 27-én.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

„Ia. MELLÉKLET

A 8. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT BEJEGYZÉSEK

— <i>bolgárul:</i>	износ без възстановяване — приложими експортни такси — Регламент (EO) № 1342/2003, член 8, параграф 3
— <i>spanyolul:</i>	Exportación sin restitución — Gravámenes por exportación aplicables — Reglamento (CE) nº 1342/2003, artículo 8, apartado 3
— <i>csehül:</i>	Vývoz bez náhrady – platné vývozní poplatky – Nařízení (ES) č. 1342/2003, čl. 8 odst. 3
— <i>dánul:</i>	Eksport uden restitution — Eksportafgifter gældende — Forordning (EF) nr. 1342/2003, artikel 8, stk. 3
— <i>németül:</i>	Ausfuhr ohne Erstattung — Ausfuhrabgaben finden Anwendung — Verordnung (EG) Nr. 1342/2003, Artikel 8 Absatz 3
— <i>észtiül:</i>	Toetuseta eksport – kohaldatuse ekspordimakse – määruse (EÜ) nr 1342/2003 artikli 8 lõige 3
— <i>görögül:</i>	Εξαγωγή χωρίς επιστροφή — Επιβαλλόμενοι φόροι κατά την εξαγωγή — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1342/2003 άρθρο 8 παράγραφος 3
— <i>angolul:</i>	Export without refund — Export taxes applicable — Regulation (EC) No 1342/2003, Article 8(3)
— <i>franciául:</i>	Exportation sans restitution — Taxes à l'exportation applicables — Règlement (CE) nº 1342/2003, article 8, paragraphe 3
— <i>írül:</i>	Onnmhairiú gan aisíoc – cánacha onnmhairiúcháin infheidhme – Rialachán (CE) Uimh. 1342/2003, Airteagal 8, mír 3
— <i>olaszul:</i>	Esportazione senza restituzione — Tasse all'esportazione applicabili — Regolamento (CE) n. 1342/2003, articolo 8, paragrafo 3
— <i>lettül:</i>	Eksports bez kompensācijas – Piemērojami izvedmuitas nodokļi – Regulas (EK) Nr. 1342/2003 8. panta 3. punkts
— <i>litvánul:</i>	Eksportas be gražinamosios išmokos – Eksportui taikytini mokesčiai – Reglamento (EB) Nr. 1342/2003 8 straipsnio 3 dalis
— <i>magyarul:</i>	Visszatérítés nélküli kivitel – Kiviteli vám alkalmazandó – Az 1342/2003/EK rendelet 8. cikkének (3) bekezdése
— <i>máltaiul:</i>	Esportazzjoni bla rifuzzjoni — Taxxi tal-esportazzjoni applikabbli — L-Artikolu 8(3) tar-Regolament (KE) Nru 1342/2003
— <i>hollandul:</i>	Uitvoer zonder restitutie — Uitvoerbelasting van toepassing — Verordening (EG) nr. 1342/2003, artikel 8, lid 3
— <i>lengyelül:</i>	Wywóz bez refundacji – Stosowane podatki wywozowe – art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003
— <i>portugálul:</i>	Exportação sem restituição — Imposições de exportação aplicáveis — Regulamento (CE) n.º 1342/2003, artigo 8.º, n.º 3
— <i>románul:</i>	Export fără restituire – Taxe la export aplicabile – Regulamentul (CE) nr. 1342/2003, articolul 8 alineatul (3)
— <i>szlovákul:</i>	Vývoz bez náhrady – Platné vývozné poplatky – Nariadenie (ES) č. 1342/2003 článok 8 ods. 3
— <i>szlovénül:</i>	Izvoz brez nadomestila – Veljavne izvozne takse – Uredba (ES) št. 1342/2003, člen 8(3)
— <i>svédül:</i>	Export utan bidrag – Exportavgifter tillämpliga – Förordning (EG) nr 1342/2003, artikel 8.3
— <i>finnül:</i>	Vienti ilman vientitukea – Sovellettavat vientiverot – Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 8 artiklan 3 kohta”

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATOK

BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

A BÍRÓSÁG,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 223. cikke hatodik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 139. cikke hatodik bekezdésére,

mivel egyértelművé kell tenni a Bíróság elnökének, valamint a tanácselnököknek a megválasztása tekintetében a szavazás során tartható fordulók számát,

a Tanács 2008. november 27-i jóváhagyásával,

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK KÖVETKEZŐ MÓDOSÍTÁSÁT FOGADJA EL:

Első cikk

Az Európai Közösségek Bíróságának eljárási szabályzata ⁽¹⁾ az alábbiak szerint módosul:

A 7. cikk 3. §-ának helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikkben előírt választások titkos szavazással történnek. Azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki megkapta a Bíróság bírái több mint felének szavazatát. Ha egy bíró sem éri el ezt a többséget, annak eléréséig további fordulókat tartanak.”

2. cikk

Az eljárási szabályzat e módosítását, amely a szabályzat 29. cikkének 1. §-ában említett nyelveken hiteles, ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és e módosítás a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2009. január 13-án.

⁽¹⁾ HL L 176., 1991.7.4., 7. o.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 224. cikke ötödik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 140. cikke ötödik bekezdésére,

tekintettel a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 63. cikkére,

tekintettel a Bíróság egyetértésére,

tekintettel a Tanács 2008. november 27-i jóváhagyására,

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK KÖVETKEZŐ MÓDOSÍTÁSÁT FOGADJA EL:

Első cikk

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának 1991. május 2-i eljárási szabályzata (HL L 136., 1991. május 30., 1. o., a következő helyesbítéssel: HL L 317., 1991. november 19., 34. o.), az 1994. szeptember 15-i (HL L 249., 1994. szeptember 24., 17. o.), 1995. február 17-i (HL L 44., 1995. február 28., 64. o.), 1995. július 6-i (HL L 172., 1995. július 22., 3. o.), 1997. március 12-i (HL L 103., 1997. április 19., 6. o., a következő helyesbítéssel: HL L 351., 1997. december 23., 72. o.), 1999. május 17-i (HL L 135., 1999. május 29., 92. o.), 2000. december 6-i (HL L 322., 2000. december 19., 4. o.), 2003. május 21-i (HL L 147., 2003. június 14., 22. o.), 2004. április 19-i (HL L 132., 2004. április 29., 3. o.), 2004. április 21-i (HL L 127., 2004. április 29., 108. o.), 2005. október 12-i (HL L 298., 2005. november 15., 1. o.), 2006. december 18-i (HL L 386., 2006. december 29., 45. o.) és 2008. június 12-i (HL L 179., 2008. július 8., 12. o.) módosításokkal, az alábbiak szerint módosul:

A 7. cikk 3. §-ának helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikkben előírt választások titkos szavazással történnek. Azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki megkapta az Elsőfokú Bíróság bírái több mint felének szavazatát. Ha egy bíró sem éri el ezt a többséget, annak eléréséig további fordulókat tartanak.”

2. cikk

Az eljárási szabályzat e módosítását, amely a szabályzat 35. cikkének 1. §-ában említett nyelveken hiteles, ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és e módosítás a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2009. január 14-én.

hivatalvezető

E. COULON

elnök

M. JAEGER

KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 225a. cikke ötödik bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 140b. cikke ötödik bekezdésére,

tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyvre, és különösen annak I. mellékletére,

tekintettel az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének felállításáról szóló, 2004. november 2-i 2004/752/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

tekintettel a Bíróság egyetértésére,

tekintettel a Tanács 2008. november 27-i jóváhagyására,

mivel egyértelművé kell tenni az Európai Unió Közzolgálati Törvényszéke elnökének, valamint a tanácselnököknek a megválasztása tekintetében a szavazás során tartható fordulók számát,

ELJÁRÁSI SZABÁLYZATÁNAK KÖVETKEZŐ MÓDOSÍTÁSÁT FOGADJA EL:

Első cikk

Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének eljárási szabályzata ⁽²⁾ az alábbiak szerint módosul:

A 6. cikk 3. §-ának helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikkben előírt választások titkos szavazással történnek. Azt a bírót kell megválasztottnak tekinteni, aki megkapta a Törvényszék bírái több mint felének szavazatát. Ha egy bíró sem éri el ezt a többséget, annak eléréséig további fordulókat tartanak.”

2. cikk

Az eljárási szabályzat e módosítását, amely az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága eljárási szabályzata 35. cikkének 1. §-ában – amelyet a Bíróság alapokmánya I. melléklete 7. cikkének ⁽²⁾ bekezdése értelmében a Törvényszékre is alkalmazni kell – említett nyelveken hiteles, ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és e módosítás a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2009. január 14-én.

⁽¹⁾ HL L 333., 2004.11.9., 7. o.

⁽²⁾ HL L 225., 2007.8.29., 1. o.

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2008. december 18.)

a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv I. melléklete 3. cikkének (3) bekezdése szerinti bizottság tagjainak kinevezéséről

(2009/69/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének felállításáról szóló, 2004. november 2-i 2004/752/EK, Euratom tanácsi határozattal módosított, a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyvre ⁽¹⁾ és különösen a nevezett jegyzőkönyv I. melléklete 3. cikkének (3) bekezdésére,

tekintettel a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv I. melléklete 3. cikkének (3) bekezdése szerinti bizottság működésére vonatkozó szabályokról szóló, 2005. január 18-i 2005/49/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽²⁾ és különösen a szóban forgó határozat mellékletének 3. pontjára,

tekintettel a Bíróság elnökének 2008. november 19-i ajánlására,

mivel:

- (1) A Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv I. melléklete 3. cikkének (3) bekezdése előírja egy, a Bíróság, valamint az Elsőfokú Bíróság korábbi tagjai és elismert szak tudással rendelkező jogászok közül választandó, héttagú bizottság felállítását. E bekezdésnek megfelelően a Tanács a Bíróság elnökének ajánlása alapján, minősített többséggel eljárva választja meg e bizottság tagjait.

- (2) Továbbá, a 2005/49/EK, Euratom határozat mellékletének 3. pontja úgy rendelkezik, hogy az említett bizottság elnökét a Tanács nevezi ki.

- (3) E rendelkezéseket alkalmazni kell,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Tanács a 2008. november 10-től számított négyéves időtartamra a következő személyeket nevezi ki a Bíróság alapokmányáról szóló jegyzőkönyv I. melléklete 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott bizottság tagjaivá:

Günter HIRSCH, elnök

Rafael GARCÍA-VALDECASAS Y FERNÁNDEZ

KOLLONAY LEHOCZKY Csilla

Fidelma O'KELLY MACKEN

Romain SCHINTGEN

Kateřina ŠIMÁČKOVÁ

Georges VANDERSANDEN.

⁽¹⁾ HL L 333., 2004.11.9., 7. o.

⁽²⁾ HL L 21., 2005.1.25., 13. o.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER

A TANÁCS HATÁROZATA**(2009. január 19.)****az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság két német tagjának kinevezéséről**

(2009/70/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 259. cikkére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 167. cikkére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság cseh, német, észt, spanyol, francia, olasz, lett, litván, luxemburgi, magyar, máltai, osztrák, szlovén és szlovák tagjainak kinevezéséről szóló, 2006. július 11-i 2006/524/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

tekintettel a német kormány javaslatára,

tekintettel a Bizottság véleményére,

mivel Karin ALLEWELDT elhalálozását és Amelie BUNTENBACH lemondását követően az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság két tagjának helye megüresedett,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Tanács a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2010. szeptember 20-ig az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjává nevezi ki Gabriela BISCHOFF-ot, Bereichsleiterin Europapolitik im DGB (a Német Szakszervezetek Szövetsége [DGB] európai uniós politikával foglalkozó tagozatának vezetőjét) és Michaela ROSENBERGER-t, Vorstandsmitglied Gewerkschaft Nahrung, Genuss, Gaststätten (a német élelmiszer-ipari, fogyasztási cikk- és vendéglátó-ipari szakszervezet [NGG] elnökségi tagját).

2. cikk

Ez határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2009. január 19-én.

*a Tanács részéről**az elnök*

P. GANDALOVIC

⁽¹⁾ HL L 207., 2006.7.28., 30. o.

A TANÁCS HATÁROZATA**(2009. január 19.)****az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság egy spanyol tagjának kinevezéséről**

(2009/71/EK, Euratom)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 259. cikkére,

1. cikk

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 167. cikkére,

A Tanács a hivatali idő hátralévő részére, azaz 2010. szeptember 20-ig Carlos TRÍAS PINTÓ-t (Asociación General de Consumidores) az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjává nevezi ki.

2. cikk

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság cseh, német, észt, spanyol, francia, olasz, lett, litván, luxemburgi, magyar, máltai, osztrák, szlovén és szlovák tagjainak kinevezéséről szóló, 2006. július 11-i 2006/524/EK, Euratom tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

Ez a határozat elfogadásának napján lép hatályba.

tekintettel a spanyol kormány által benyújtott jelölésre,

Kelt Brüsszelben, 2009. január 19-én.

tekintettel a Bizottság véleményére,

mivel Francisco CEBALLO HERRERO lemondását követően a Gazdasági és Szociális Bizottság egy tagjának helye megüresedett,

a Tanács részéről

az elnök

P. GANDALOVIČ

⁽¹⁾ HL L 207., 2006.7.28., 30. o.

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. december 15.)

fizetési rendszerekkel foglalkozó piaci szakértői csoport felállításáról

(2009/72/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

mivel:

- (1) A Közösség egyik fő célja a belső piac megfelelő működésének biztosítása, amelynek alapvető részét képezik a fizetési szolgáltatások. A gyors innováció és technológiai fejlődés korában a belső piac szempontjából fontos, hogy megbízható, felhasználóbarát, hatékony és biztonságos fizetési rendszerek működjenek, amelyek a szolgáltatók és a felhasználók javát is szolgálják.
- (2) A jobb szabályozás elveivel összhangban a Bizottság nagy fontosságot tulajdonít a különböző érdekelt felekkel – különösen a fizetési szolgáltatókkal és a felhasználókkal – folytatott megfelelő konzultációnak a fizetési rendszerekre vonatkozó politika kidolgozása során. E célból a Bizottságnak szüksége lehet a szakértőket magában foglaló tanácsadó testület véleményének kikérésére.
- (3) Ezért szakértői csoportot kell létrehozni a fizetési rendszerek területén, és meg kell határozni feladatait és felépítését.
- (4) Ahogyan azt a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szakpolitikáról (2005–2010) szóló fehér könyvben kijelentette, a Bizottság nagy fontosságot tulajdonít az arányos felhasználói képviselőnek. Ezért a csoportnak segítenie kell a Bizottságot abban, hogy kihasználhassa az érdekelt felek legmegfelelőbb képviselőit.
- (5) A csoportot a fizetési rendszerek területén megfelelő szaktudással rendelkező egyénekből kell összeállítani. Mindazonáltal a magánszféra érdekelt feleinek képviselőire kell korlátozódnia, mivel az állami hatóságok és a központi bankok már rendelkeznek saját tanácsadó csoporttal a fizetési rendszerek területén.
- (6) A csoport segíti a Bizottságot a fizetési rendszereket érintő szakpolitika előkészítésében és végrehajtásában.

(7) A 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozattal ⁽¹⁾ a Bizottság eljárási szabályzatához csatolt bizottsági rendelkezések sérelme nélkül meg kell állapítani azokat a szabályokat, amelyek szerint az új csoport tagjai információkat hozhatnak nyilvánosságra.

(8) A csoport tagjaival kapcsolatos személyes adatokat a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell feldolgozni,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Fizetési rendszerekkel foglalkozó piaci szakértői csoport

Ez a határozat létrehozza a fizetési rendszerekkel foglalkozó piaci szakértői csoportot (a továbbiakban: a csoport).

2. cikk

Feladatkör

A csoport feladatai a következők:

- a) a Bizottság segítése a fizetési rendszereket érintő jogi aktusok vagy szakpolitikai kezdeményezések előkészítése során, beleértve a pénzforgalmi szektorhoz és a felhasználókhöz kapcsolódó csalások megelőzésére vonatkozó kérdéseket;
- b) információk szolgáltatása a szóban forgó szakpolitika gyakorlati végrehajtásához;
- c) véleménycsere a legújabb bevált gyakorlatokról és a piac számára esetleg problémát jelentő kérdések nyomán követésének biztosítása.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

3. cikk

Konzultáció

A Bizottság a fizetési rendszereket illetően bármilyen kérdésben konzultálhat a csoporttal, beleértve a pénzforgalmi szektorhoz és a felhasználókhöz kapcsolódó csalások megelőzésére vonatkozó kérdéseket is.

4. cikk

Tagság – kinevezés

(1) A csoport legfeljebb 50 tagból áll.

(2) A csoport tagjait a Bizottság jelöli ki a 2. cikkben említett terület szakértői közül az alábbiakhoz irányuló részvételi felhívást követően:

- a) a pénzforgalmi ágazat képviselői, beleértve a vállalatokat és a szervezeteket;
- b) fizetési szolgáltatások felhasználóinak képviselői, beleértve a vállalatokat és a szervezeteket;
- c) a pénzforgalmi csalások megelőzésében szorosan részt vevő magánszervezetek képviselői;
- d) a 2. cikkben említett területen tudományos háttérrel vagy elismert szakértelemmel rendelkező egyének.

(3) A (2) bekezdésben említett tagok írásban fejezik ki részvételi szándékukat a csoportban.

(4) A Bizottság az egyes szakértők jogosultságát az alábbi feltételek alapján értékeli:

- a) a csoport megbízási területén bizonyítható szaktudás és szakértelem;
- b) friss gyakorlati jártasság vagy tapasztalat;
- c) a pénzügyi szférában szokásos nyelv olyan szintű ismerete, amely révén a szakértő részt tud venni a megbeszéléseken, és jelentéseket tud megfogalmazni az adott nyelven.

A benyújtott részvételi pályázatokhoz dokumentációt kell mellékelni, amely igazolja, hogy a javasolt szakértő megfelel az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(5) A Bizottság a tagok kinevezésekor figyelembe veszi, hogy minden érintett fél érdekeit képviselni kell. Ezenfelül, a Bizottság

biztosítja a felhasználók arányos képviselését, a földrajzilag arányos képviselést, valamint – a beérkező javaslatok alapján – a nemek arányának kiegyensúlyozottságát.

(6) A megfelelőnek bizonyuló, de ki nem nevezett javasolt szakértők várólistára kerülhetnek, amelyet a Bizottság a helyettesek kinevezésére használhat.

(7) A következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) a pénzforgalmi ágazat, a fizetési szolgáltatások felhasználói vagy a pénzforgalmi csalások megelőzésében szorosan részt vevő magánszervezetek által javasolt tagokat érdekelt feleként nevezik ki;
- b) a tudományos háttérrel vagy elismert szakértelemmel rendelkező tagokat személyes minőségükben nevezik ki;
- c) a csoport tagjainak megbízása a csoport első ülésével kezdődik; a tagok helyettesítésükig vagy megbízásuk végéig hivatalban maradnak;
- d) a csoport tanácskozásaihoz hatékonyan hozzájárulni többé nem képes, illetve a tisztségről lemondó, vagy az e cikkben vagy a Szerződés 287. cikkében foglalt feltételeket nem teljesítő tag helyére hivatali idejének végéig terjedő időszakra új tagot nevezhetnek ki;
- e) a személyükben kinevezett tagok évente írásban kötelezik magukat arra, hogy a köz érdekében járnak el, valamint írásban nyilatkoznak arról is, hogy mentesek-e a pártatlanságukat veszélyeztető érdekektől;
- f) a tagok nevét közzéteszik a szakértői csoportok európai bizottsági jegyzékében, valamint a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság internetes oldalán; a tagok nevének összegyűjtését, feldolgozását és közzétételét a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell végrehajtani.

5. cikk

Működés

(1) A csoport elnöke a Bizottság képviselője.

(2) A Bizottsággal egyetértésben a csoport feladatkörébe tartozó egyedi kérdések tanulmányozására alcsoportokat lehet létrehozni, amint feladataikat teljesítik, az alcsoportokat felosztatják.

(3) A Bizottság képviselője meghatározott szaktudással rendelkező szakértőket vagy megfigyelőket kérhet fel, akik a csoport és az alcsoportok munkájában vesznek részt.

(4) A csoport vagy alcsoport tanácskozásain való részvétel során szerzett információk nem terjeszthetők, amennyiben a Bizottság bizalmasnak nyilvánítja azokat.

(5) A csoport és az alcsoportok rendszerint bizottsági helyszínen üléseznek a Bizottság által meghatározott formában és időrendnek megfelelően. A csoport titkársági feladatait a Bizottság látja el. A terület iránt érdeklődő bizottsági tisztviselők is részt vehetnek a csoport és alcsoportjai ülésein.

(6) A csoport a Bizottság által elfogadott eljárási szabályzat-minta alapján elfogadja eljárási szabályzatát.

(7) A Bizottság az adott dokumentum eredeti nyelvén interneten közzéteheti a csoport összefoglalóit, megállapításait, rész-megállapításait vagy munkadokumentumait.

6. cikk

Az ülésekkel kapcsolatos kiadások

(1) A tagok, a szakértők és a megfigyelők részéről felmerülő utazási és – adott esetben – tartózkodási költségeket a Bizottság a külső szakértőknek nyújtandó költségtérítésre irányadó bizottsági szabályoknak megfelelően visszatéríti.

(2) A tagok, szakértők és megfigyelők tevékenységükért nem részesülnek javadalmazásban.

(3) Az ülésekkel kapcsolatos kiadásokat azon éves költségvetés keretein belül kell visszatéríteni, amelyet a Bizottság felelős szolgálatai a csoport tevékenységére különítettek el.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 15-én.

a Bizottság részéről
Charlie McCREEVY
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2008. december 17.)

a dinitrogén-oxid-kibocsátásra vonatkozó nyomon követési és jelentési iránymutatásokkal való kiegészítés céljából a 2007/589/EK határozat módosításáról

(az értesítés a C(2008) 8040. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/73/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére, valamint 24. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A dinitrogén-oxid (N₂O)-kibocsátás hiánytalan, ellentmondásmentes, átlátható és pontos, az e határozatban meghatározott iránymutatásoknak megfelelő nyomon követése és jelentése elengedhetetlen a 2003/87/EK irányelv által létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) működtetéséhez az említett irányelv 24. cikke értelmében az EU ETS-be tartozó létesítmények N₂O-kibocsátása tekintetében.
- (2) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások létrehozásáról szóló, 2007. július 18-i 2007/589/EK bizottsági határozatban ⁽²⁾ meghatározott nyomon követési és jelentési iránymutatások nem térnek ki a N₂O-kibocsátásokra.
- (3) Hollandia kérelmet nyújtott be, amelyben kéri, hogy a 2008-tól 2012-ig tartó időszakra vegyék fel a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe a salétromsav-üzemek N₂O-kibocsátását.
- (4) Ezért szükség van a N₂O-kibocsátás meghatározására szolgáló folyamatos kibocsátásmérő rendszerekre vonatkozó egyedi iránymutatásokra.
- (5) A 2008-tól 2012-ig tartó időszakra 1 tonna N₂O-kibocsátás globális felmelegedési potenciálját 310 tonna széndioxidéval kell egyenértékűnek tekinteni, ami az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport

második értékelő jelentésében megadott érték (1995. évi IPCC GWP-érték). Ezt az értéket kell alkalmazni annak érdekében, hogy a létesítményektől, illetve az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) és a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében a nemzeti emissziókataszterekről a tagállamoktól származó jelentések teljesen ellentmondásmentesek legyenek.

- (6) A 2007/589/EK határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az ebben a határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az éghajlatváltozással foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2007/589/EK határozat módosításai

A 2007/589/EK határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E határozat mellékletei állapítják meg a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt, valamint az említett irányelv 24. cikkének (1) bekezdése értelmében felvett tevékenységekből származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatásokat.”

2. A mellékletek tartalomjegyzéke a következő bejegyzéssel egészül ki:

„XIII. melléklet: Salétromsav, adipinsav, kaprolaktám, glioxál és glioxilsav gyártásából származó dinitrogén-oxid (N₂O)-kibocsátások meghatározására szolgáló tevékenység-specifikus iránymutatások”

3. Az I. melléklet az e határozat mellékletének A. részében meghatározottak szerint módosul.

4. A határozat kiegészül az e határozat mellékletének B. részében szereplő XIII. melléklettel.

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽²⁾ HL L 229., 2007.8.31., 1. o.

2. cikk

Alkalmazás

Ezt a határozatot 2008. január 1-jétől kell alkalmazni.

3. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 17-én.

a Bizottság részéről

Stavros DIMAS

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

1. A 2. szakasz a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„E melléklet és a II–XIII. melléklet alkalmazásában a 2003/87/EK irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni.”

b) az (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„g) »meghatározási szint:« a tevékenységre vonatkozó adatok, a kibocsátási tényezők, az éves kibocsátás, az éves átlagos óránkénti kibocsátás és az oxidációs vagy konverziós tényezők meghatározására szolgáló módszertan meghatározott eleme;”

2. A 3. szakasz második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Teljesség. Egy adott létesítménnyel kapcsolatos nyomon követés és jelentés kiterjed a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt, valamint az irányelv 24. cikke alapján felvett releváns tevékenységek összefüggésében meghatározott minden egyes üvegházhatást okozó gáznak a tevékenységekhez tartozó valamennyi kibocsátó forrásból és forrásanyagból származó, égetési és technológiai eredetű összes kibocsátására, elkerülve ugyanakkor a kétszeres beszámítást.”

3. A 4.3. szakasz a következőképpen módosul:

a) a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) az egyes forrásanyagokra és/vagy kibocsátó forrásokra alkalmazott meghatározási szinteknél a tevékenységre vonatkozó adatok és adott esetben más paraméterek bizonytalansági küszöbértékeinek való megfelelés igazolása;”

b) az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) az adatgyűjtési és -kezelési tevékenységek és az ellenőrzési tevékenységek eljárásainak leírása, valamint ezen tevékenységek leírása (lásd a 10.1–10.3. szakaszt, valamint a XIII. melléklet 8. szakaszát);”

4. A 6. szakasz a következőképpen módosul:

a) A 6.1. szakasz első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 4.2. szakaszban leírtak szerint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása meghatározható folyamatos kibocsátásmérő rendszerekkel (CEMS) szabványos vagy elfogadott módszerek alkalmazásával az összes vagy egyes kiválasztott forrásokból, amennyiben az üzemeltető a jelentési időszak előtt megkapta az illetékes hatóság jóváhagyását, amely szerint a CEMS alkalmazásával nagyobb pontosság érhető el, mint a legpontosabb meghatározási szint alkalmazásával. A mérésen alapuló módszerek konkrét elvei a XII. és XIII. mellékletben találhatók. A nyomon követő rendszer részeként folyamatos kibocsátásmérő rendszereket (CEMS) alkalmazó létesítményekről a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot a 2003/87/EK irányelv 21. cikkének megfelelően.”

b) A 6.2. szakasz a következőképpen módosul:

i. az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Egy létesítmény üzemeltetőjének a XII. és XIII. melléklet szerinti legmagasabb meghatározási szinteket kell használnia minden olyan kibocsátó forrásnál, amely szerepel az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó engedélyben, és amelynél az üvegházhatást okozó gáz kibocsátását folyamatos kibocsátásmérő rendszerrel határozzák meg.”

ii. a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 2008–2012-es jelentési időszakra a CO₂-kibocsátások esetében legalább a XII. melléklet szerinti 2. meghatározási szintet, illetve a N₂O-kibocsátások esetében legalább a XIII. mellékletben megállapított meghatározási szinteket kell használni, amennyiben ez műszakilag megvalósítható.”

c) A 6.3. szakasz a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) **Mintavételi gyakoriság**

Óránkénti átlagokat (»érvényes adatok órája«) kell kiszámítani a kibocsátásmeghatározás minden vonatkozó elemére – a XII. és XIII. melléklet szerint – az adott órára rendelkezésre álló összes adatpont felhasználásával. Az óra egy részében üzemen kívül lévő, vagy megbízhatatlanul működő berendezések esetén az óránkénti átlagot az adott órára rendelkezésre álló többi adatpont alapján, arányosítva kell kiszámítani. Ha nem számítható ki érvényes óránkénti átlag a kibocsátásmeghatározás valamely elemére azért, mert az adott órában az adatpontok előírt legnagyobb számának kevesebb mint 50 %-a áll rendelkezésre, akkor az az óra elveszettnek tekintendő. Minden olyan esetben, amikor nem számítható ki érvényes óránkénti átlag, az e szakaszban foglalt rendelkezések szerinti helyettesítő értékeket kell számítani.”

ii. a c) pont első bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„A XII. és XIII. melléklettel összhangban lévő mérésen alapuló módszerekkel történő kibocsátásmeghatározással párhuzamosan számítással is meg kell határozni az egyes üvegházhatást okozó gázok éves kibocsátását, a következő módszerek egyikével.”

iii. a c) pont negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a számításon alapuló módszer eredményeivel való összehasonlítás egyértelműen azt mutatja, hogy a mérésen alapuló módszerrel kapott eredmények nem hitelesek, akkor az üzemeltetőnek az e szakaszban leírt helyettesítő értékeket kell használnia (kivéve a XIII. melléklettel összhangban történő nyomon követés esetében).”

5. A 7.2. szakasz első bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„A 4.2. szakaszban leírtak szerint az üzemeltető indokoltan használhat mérésen alapuló módszereket, ha azok megbízhatóan kisebb bizonytalanságot eredményeznek, mint a megfelelő számításon alapuló módszerek (v.ö. 4.2. szakasz), más esetekben kötelező mérésen alapuló módszert használnia a XIII. melléklet szerint. Az illetékes hatóság felé történő indokolásként az üzemeltető megadja egy átfogóbb, az alábbi bizonytalansági tényezőkre irányuló bizonytalansági analízis számszerűsített eredményeit az EN 14181 szabvány figyelembevételével.”

6. A 8. szakasz tizedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A kibocsátásokat tonna CO₂ vagy CO_{2(e)} mértékegységben, egész tonnára kerekítve kell megadni (például 1 245 978 tonna). A tevékenységre vonatkozó adatokat, a kibocsátási tényezőket és az oxidációs vagy konverziós tényezőket úgy kell kerekíteni, hogy csak szignifikáns számjegyeket tartalmazzanak mind a kibocsátászámításhoz, mind a jelentéshez.”

7. A 13.5. szakasz a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„13.5. A FOLYAMATOS KIBOCSÁTÁSMÉRÉSRE, VALAMINT A TÜZELŐANYAGOK ÉS MÁS ANYAGOK TULAJDONSÁGAINAK MEGHATÁROZÁSÁRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK.”

b) a 13.5.1. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„13.5.1. AKKREDITÁLT LABORATÓRIUMOK IGÉNYBEVÉTELE

A kibocsátási tényező, a nettó fűtőérték, az oxidációs tényező, a széntartalom, a biomasszahányad vagy az anyagösszetétel meghatározását, illetve a folyamatos kibocsátásmérő rendszerek kalibrációit és azok vonatkozó berendezéseinek értékelését végző laboratóriumnak (beleértve az egyéb szolgáltatásnyújtókat is) lehetőség szerint rendelkeznie kell az EN ISO 17025:2005 szabvány (»A vizsgáló- és kalibrálólaboratóriumok alkalmasságának általános követelményei«) szerinti akkreditációval.”

8. A 14. szakasz a következő táblázattal egészül ki:

B. A határozat a következő XIII. melléklettel egészül ki:

„XIII. MELLÉKLET

A salétromsav, adipinsav, kaprolaktám, glioxál és glioxilsav gyártásából származó dinitrogén-oxid (N₂O)-kibocsátások meghatározására szolgáló tevékenység-specifikus iránymutatások

1. TERJEDELEM ÉS TELJESSÉG

Az e mellékletben foglalt tevékenység-specifikus iránymutatásokat a salétromsav, adipinsav, kaprolaktám, glioxál és glioxilsav gyártásából származó, a 2003/87/EK irányelv 24. cikke értelmében felvett, releváns létesítményekben keletkező N₂O-kibocsátások nyomon követésére kell alkalmazni.

Az N₂O-kibocsátást eredményező tevékenységeknél figyelembe kell venni valamennyi olyan forrást, amely az előállítási technológiák következtében N₂O-t bocsát ki, így az olyan eseteket is, amikor a gyártásból származó N₂O-kibocsátásokat átvezetik valamilyen kibocsátáscsökkentő berendezésen. Ezek közé tartozik:

- a salétromsavgyártás – az ammónia katalitikus oxidációjából és/vagy az NO_x/N₂O-kibocsátást csökkentő egységekből származó N₂O-kibocsátások,
- az adipinsavgyártás – N₂O-kibocsátások, beleértve az oxidációs reakcióból, a közvetlen technológiai szellőztetésből és/vagy a kibocsátáscsökkentő berendezésekből származóakat is,
- a glioxál- és glioxilsavgyártás – N₂O-kibocsátások, beleértve a technológiai reakciókból, a közvetlen technológiai szellőztetésből és/vagy a kibocsátáscsökkentő berendezésekből származóakat is,
- a kaprolaktámgyártás – N₂O-kibocsátások, beleértve a technológiai reakciókból, a közvetlen technológiai szellőztetésből és/vagy a kibocsátáscsökkentő berendezésekből származóakat is.

Ezek a rendelkezések nem alkalmazandók az üzemanyagok tüzeléséből származó N₂O-kibocsátásokra.

Ezen iránymutatásoknak megfelelően nyomon kell követni és jelenteni kell a létesítmény üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó engedélyében szereplő, az előállítási technológiákkal közvetlenül összefüggő (az EU ETS hatálya alá még nem tartozó) releváns CO₂-kibocsátásokat.

Az I. melléklet 16. szakaszát nem kell alkalmazni az N₂O-kibocsátások nyomon követésére.

2. A CO_{2(e)}- ÉS A N₂O-KIBOCSÁTÁSOK BEAZONOSÍTÁSA

2.1. ÉVES N₂O-KIBOCSÁTÁSOK

A salétromsavgyártásból származó N₂O-kibocsátásokat a folyamatos kibocsátásmérést alkalmazva kell kiszámítani (a csekély jelentőségű források kivételével – 6.3. szakasz).

Az adipinsav-, kaprolaktám-, glioxál- és glioxilsavgyártásból származó N₂O-kibocsátásokat folyamatos kibocsátásméréssel kell nyomon követni kibocsátáscsökkentett kibocsátás alatt, és az anyagmérleg megközelítésen alapuló számítási módszerrel (2.6. szakasz) az ideiglenesen előforduló kibocsátáscsökkentés nélküli kibocsátás esetén.

A létesítményből származó éves N₂O-összkibocsátás az összes kibocsátó forrásból származó éves N₂O-kibocsátások összege.

Minden olyan kibocsátó forrás esetében, ahol folyamatos kibocsátásmérést alkalmaznak, az éves összkibocsátás az alábbi képlettel számított óránkénti kibocsátások összege:

$$\text{N}_2\text{O} - \text{kibocsátás}_{\text{éves}} [\text{t}] = \sum [\text{N}_2\text{O} - \text{konc}_{\text{óránkénti}} [\text{mg}/\text{Nm}^3] \times \text{füstgázáram}_{\text{óránkénti}} [\text{Nm}^3/\text{h}]] \times 10^{-9}$$

Ahol:

N_2O -kibocsátás_{éves} = a kibocsátó forrásból származó éves N₂O összkibocsátás, N₂O tonnában

- N_2O -konc_{óránkénti} = üzemelés során a füstgázáramban óránként mg/Nm^3 -ben mért N_2O koncentráció
- Füstgázáram = az egyes óránkénti koncentrációkhoz az alábbiak alapján, Nm^3/h -ban számított füstgázáram

2.2. ÓRÁNKÉNTI N_2O -KIBOCSÁTÁSOK

A folyamatos kibocsátásmérést alkalmazó források esetében a következő egyenlet segítségével kell kiszámítani az éves átlagos óránkénti N_2O -kibocsátást:

$$N_2O - \text{kibocsátás}_{\text{átl. óránkénti}} [\text{kg/h}] = \frac{\sum (N_2O \text{ konc.}_{\text{óránkénti}} [\text{mg}/\text{Nm}^3] \times \text{füstgázáram} [\text{Nm}^3/\text{h}]) \times 10^{-6}}{\text{üzemidő} [\text{h}]}$$

Ahol:

- N_2O -kibocsátás_{átl. óránkénti} = a forrásból származó éves átlagos óránkénti N_2O -kibocsátás kg/h -ban
- N_2O -konc_{óránkénti} = üzemelés során a füstgázáramban óránként mg/Nm^3 -ben mért N_2O koncentráció
- Füstgázáram = az egyes óránkénti koncentrációkhoz az alábbiak alapján, Nm^3/h -ban számított füstgázáram

Az egyes kibocsátó források éves átlagos óránkénti kibocsátásának összesített bizonytalansága nem haladhatja meg az alábbiakban megállapított meghatározási szint értékeket. Valamennyi üzemeltetőnek a legmagasabb meghatározási szint módszerét kell használnia. Kizárólag akkor használható eggyel alacsonyabb meghatározási szint, ha az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítják, hogy a legmagasabb meghatározási szinten alapuló megközelítés műszakilag megvalósíthatatlan vagy ésszerűtlen költségekkel járna. A 2008–2012-es jelentési időszakra legalább a 2. meghatározási szintet kell használni, amennyiben ez műszakilag megvalósítható.

Azokban az esetekben, ahol az egyes kibocsátó forrásoknál (eltekintve a csekély jelentőségű forrásoktól) már az 1. meghatározási szinthez tartozó előírások alkalmazása is műszakilag megvalósíthatatlan vagy ésszerűtlenül költséges lenne, az üzemeltető a kibocsátó forrás éves összkibocsátására a megfelelő meghatározási szintet alkalmazhatja, illetve az annak való megfelelést bizonyítja a XII. melléklet 2. szakasza szerint. A 2008–2012-es jelentési időszakra a 2. meghatározási szint a minimális követelmény, amennyiben az műszakilag megvalósítható. A 2003/87/EK irányelv 21. cikke értelmében a tagállamoknak jelenteniük kell a Bizottság felé az ezt a módszert használó létesítményeket.

1. meghatározási szint:

Az éves átlagos óránkénti kibocsátás összesített bizonytalansága minden egyes kibocsátó forrást figyelembe véve kisebb ± 10 %-nál.

2. meghatározási szint:

Az éves átlagos óránkénti kibocsátás összesített bizonytalansága minden egyes kibocsátó forrást figyelembe véve kisebb $\pm 7,5$ %-nál.

3. meghatározási szint:

Az éves átlagos óránkénti kibocsátás összesített bizonytalansága minden egyes kibocsátó forrást figyelembe véve kisebb ± 5 %-nál.

2.3. ÓRÁNKÉNTI N_2O -KONCENTRÁCIÓK

Az egyes kibocsátó forrásokból származó füstgázban előforduló óránkénti N_2O -koncentrációt $[mg/Nm^3]$ folyamatos kibocsátásméréssel kell meghatározni egy reprezentatív mérőponton az NO_x/N_2O kibocsátáscsökkentő berendezés után (amennyiben használnak kibocsátáscsökkentést).

A megfelelő mérési eljárások közé tartozik az infravörös spektroszkópia, de az I. melléklet 6.1. szakaszának 2. bekezdésével összhangban más eljárásokat is lehet alkalmazni, amennyiben eleget tesznek a N_2O -kibocsátásokra vonatkozóan előírt bizonytalansági szintnek. A használt eljárásoknak alkalmasnak kell lenniük valamennyi kibocsátó forrás N_2O -koncentrációjának mérésére kibocsátáscsökkentett és kibocsátáscsökkentés nélküli körülmények között is (például amikor a kibocsátáscsökkentő berendezés meghibásodik és a koncentráció nő). Ha az ilyen időszakok alatt a bizonytalanság nő, ezt figyelembe kell venni a bizonytalansági értékelésben.

Valamennyi mérést száraz gáz alapra kell igazítani és ellentmondásmentesen kell jelenteni.

2.4. A FÜSTGÁZÁRAM MEGHATÁROZÁSA

A N₂O-kibocsátások nyomon követése során a füstgázáram mérésére a XII. mellékletben erre a célra meghatározott módszereket kell használni.

A salétromsavgyártás vonatkozásában az A. módszert kell alkalmazni, ha műszakilag megvalósítható. Ellenkező esetben alternatív módszert kell igénybe venni, mint például a lényeges paramétereken (például belépő ammónia anyagok) alapuló anyagmérleg módszert vagy az áramlat folyamatos kibocsátásméréssel történő meghatározását, amennyiben az illetékes hatóság a nyomon követési terv és azon belül a nyomon követési módszertan értékelésének részeként azt jóváhagyta.

Más tevékenységek vonatkozásában a XII. mellékletben leírt, a füstgázáram nyomon követésére szolgáló egyéb módszereket lehet használni, amennyiben az illetékes hatóság a nyomon követési terv és azon belül a nyomon követési módszertan értékelésének részeként azt jóváhagyta.

A. módszer – Salétromsavgyártás

A füstgázáramot a következő képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$V_{\text{füstgázáram}} [\text{Nm}^3/\text{h}] = V_{\text{lég}} \times (1 - O_{2, \text{lég}}) / (1 - O_{2, \text{füstgáz}})$$

ahol:

$V_{\text{lég}}$ = a teljes belépő levegőáram normál állapotnál Nm³/h-ban;

$O_{2, \text{lég}}$ = az O₂ térfogatrésze száraz levegőben [= 0,2095];

$O_{2, \text{füstgáz}}$ = az O₂ térfogatrésze füstgázban.

A $V_{\text{lég}}$ a salétromsavgyártó egységbe belépő valamennyi levegőáram összege.

A létesítmény az alábbi képletet alkalmazza, ha csak a nyomonkövetési tervben másként nem szerepel:

$$V_{\text{lég}} = V_{\text{elsőd}} + V_{\text{másod}} + V_{\text{tiszt}}$$

ahol:

$V_{\text{elsőd}}$ = elsődleges belépő levegőáram normál állapotnál Nm³/h-ban;

$V_{\text{másod}}$ = másodlagos belépő levegőáram normál állapotnál Nm³/h-ban;

V_{tiszt} = tisztítás miatt belépő levegőáram normál állapotnál Nm³/h-ban.

A $V_{\text{elsőd}}$ -t az ammóniával történő keverés előtt folyamatos áramméréssel határozzák meg. A $V_{\text{másod}}$ -t szintén folyamatos áramméréssel határozzák meg, például a hővisszanyerő egység előtt. A V_{tiszt} a salétromsav-gyártási folyamatban (adott esetben) a megtisztított levegőáram.

A teljes levegőáramnak halmozottan is kevesebb mint 2,5 %-át kitevő belépő levegőáramok esetében az illetékes hatóság e levegőáramok meghatározására elfogadhat az üzemeltető által javasolt, a legjobb ipari gyakorlatokon alapuló becslési módszereket.

Az üzemeltetőnek szokásos üzemi körülmények között végzett mérések segítségével kell bizonyítania, hogy a mért füstgázáram kellően homogén a javasolt mérési módszer használatához. Ha a mérések azt erősítik meg, hogy a füstgázáram nem homogén, ezt figyelembe kell venni a megfelelő nyomonkövetési módszerek meghatározásánál, valamint az N₂O-kibocsátások bizonytalanságának számításánál.

Valamennyi mérést száraz gáz alpra kell igazítani és ellentmondásmentesen kell jelenteni.

2.5. OXIGÉN (O₂)

Ha a füstgázáram 2.4. szakasz szerinti kiszámításához szükséges, ki kell számítani a füstgázban található oxigén koncentrációját. Az I. melléklet 6. szakaszában a koncentráció-mérésekre előírt követelményeket kell alkalmazni. Az elfogadható mérési eljárások közé tartoznak a következők: paramágneses váltakozó nyomás, mágneses torziós mérleg vagy cirkónium-dioxid vizsgálat. Az O₂-koncentrációmérések bizonytalanságát a N₂O-kibocsátások bizonytalanságának meghatározásánál figyelembe kell venni.

Valamennyi mérést száraz gáz alagra kell igazítani és ellentmondásmentesen kell jelenteni.

2.6. A N₂O-KIBOCSÁTÁSOK KISZÁMÍTÁSA

Az adipinsav-, kaprolaktám-, glioxál- és glioxilsavgyártás során esetenként kibocsátáscsökkentés nélkül keletkező N₂O-kibocsátások esetében, amikor az N₂O folyamatos kibocsátásmérése műszakilag nem megvalósítható (például biztonsági okokból, a szellőztetésből származó kibocsátáscsökkentés nélküli kibocsátások esetén és/vagy ha a kibocsátáscsökkentő üzem meghibásodik), az N₂O-kibocsátások az anygmérleg módszer használatával is kiszámíthatók. A számítási módszernek a kibocsátás idején és időszakában zajló kémiai reakcióból származó N₂O legnagyobb lehetséges kibocsátásán kell alapulnia. A konkrét számítási módszert az illetékes hatóságnak a nyomonkövetési terv és a nyomonkövetési módszertan értékelésének részeként jóvá kell hagynia.

Az egyes kibocsátó források éves átlagos óránkénti bizonytalanságának meghatározásakor figyelembe kell venni az adott kibocsátó forrás esetén számított kibocsátás bizonytalanságát. A számított kibocsátásokra, vagy ha a N₂O-kibocsátások meghatározására számítási és folyamatos mérési módszerek kombinációját használták, ugyanazon meghatározási szinteket kell alkalmazni, mint a teljes egészében folyamatos kibocsátásméréssel mért kibocsátásoknál.

3. AZ ÉVES CO₂-EGYENÉRTÉKEK (CO_{2(e)}) KISZÁMÍTÁSA

A valamennyi kibocsátó forrásból származó (három tizedes helyig számított, tonnában mért) éves N₂O-össz-kibocsátást az alábbi képlet felhasználásával át kell alakítani (tonnára kerekített) éves CO_{2(e)}-kibocsátássá:

$$\text{CO}_{2(e)} [\text{t}] = \text{N}_2\text{O}_{\text{éves}} [\text{t}] \times \text{GWP}_{\text{N}_2\text{O}}$$

A 2008–2012-es időszak kibocsátásainál a $\text{GWP}_{\text{N}_2\text{O}} = 310 \text{ t CO}_{2(e)}/\text{t N}_2\text{O}$ globális felmelegedési potenciált kell használni, ami az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport második értékelő jelentésében megadott érték (1995. évi IPCC GWP-érték).

A valamennyi kibocsátó forrásból keletkező éves összes CO_{2(e)}-t és az egyéb kibocsátó forrásokból származó közvetlen CO₂-kibocsátásokat (ha azok az üvegházhatásúgáz-kibocsátási engedélyben szerepelnek) hozzá kell adni a létesítményben keletkező éves CO₂-összkibocsátáshoz, és ezt az értéket kell használni jelentéstételkor és kibocsátási egységek visszaadásakor.

4. A TEVÉKENYSÉG SORÁN TERMELT MENNYISÉG MEGHATÁROZÁSA

A termelt mennyiséget az üzemórák száma és a napi termelési jelentések felhasználásával kell kiszámítani.

5. NYOMONKÖVETÉSI TERV

Az e melléklet hatálya alá tartozó létesítmények nyomonkövetési terveinek az I. melléklet 4.3. szakasza a), b), c), d), j), k), m) és n) pontjaiban meghatározottakon túl a következő információkat is tartalmazniuk kell:

- releváns kibocsátási pontok a normális üzemelés, valamint korlátozott és átmeneti időszakok során (például meghibásodás vagy átadás alatt), folyamatábrán feltüntetve;
- a termelési eljárás során felhasznált anyagok (például ammónia) mennyiségének meghatározásához alkalmazott módszer és paraméterek, valamint a teljes kapacitásnál felhasznált anyag maximális mennyisége;
- az óránként megtermelt termék – óránkénti salétromsavban (100 %), adipinsavban (100 %), glioxálban, glioxilsavban, illetve kaprolaktámban megadott – mennyiségének meghatározásához használt módszer és paraméterek;

- d) az egyes kibocsátó forrásokból származó füstgázban lévő N_2O -koncentráció meghatározásához használt módszer és paraméterek, azok üzemi tartománya, bizonytalansága, valamint az olyan alternatív módszerek részletei, amelyeket akkor alkalmaznak, ha a koncentráció az üzemi tartományon kívül esik, illetve hogy ez milyen esetekben történhet meg;
- e) az egyes kibocsátó forrásokból származó teljes füstgázáram (óránkénti Nm^3) meghatározásához használt módszer, annak üzemi tartománya és bizonytalansága. Ha számítással határozzák meg, meg kell adni az egyes nyomon követett füstgázáramok adatait;
- f) az adipinsav-, kaprolaktám-, glioxál- és glioxilsavgyártás során időszakosan kibocsátáscsökkentés nélkül keletkező N_2O -kibocsátások meghatározásához használt számítási módszer;
- g) a létesítmény változó terhelés melletti üzemelésének módja vagy mértéke, valamint az üzemi irányítás végzésének módja;
- h) az egyes kibocsátó források éves N_2O -kibocsátásának meghatározásához használt módszer és számítási képletek;
- i) a szokásos üzemléstől eltérő technológiai feltételek, az ilyen körülmények lehetséges gyakorisága és időtartama, valamint a rendkívüli technológiai feltételek (például a kibocsátáscsökkentő berendezés meghibásodása) során keletkező N_2O -kibocsátások nagyságrendje;
- j) az e melléklet 2. szakaszában említett meghatározási szintre vonatkozó bizonytalansági követelményeknek való megfelelést és a meghatározási szint megvalósítását bizonyító értékelés;
- k) a mérőműszer meghibásodása vagy nem megfelelő működése esetén használandó, az I. melléklet 6.3. szakasza a) és b) pontjának megfelelően meghatározott, óránkénti kg/N_2O -ban kifejezett érték;
- l) az általános szabványok, mint például az EN 14181, illetve az ISO 14956:2002 követelményeitől való eltérések részletei.

Az I. melléklet 4.3. szakaszában foglalt követelményeken túl a nyomonkövetési terv részeként a nyomonkövetési módszertant érintő lényeges változást az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia, ha a következőkre vonatkozik:

- a létesítmény működésében bekövetkezett olyan lényeges változások, amelyek kihatnak a N_2O -összkibocsátásának szintjére, a N_2O koncentrációjára, az áramlás sebességére vagy a füstgáz egyéb paramétereire, kiváltva ha a N_2O -kibocsátást csökkentő berendezéseket építettek be vagy cseréltek ki,
- a N_2O -kibocsátások meghatározásához használt módszerek változása, beleértve a koncentrációk, az oxigénkoncentrációk és a füstgázáram folyamatos mérésében vagy számítási módszerében bekövetkezett olyan változásokat is, amelyek jelentős hatással vannak a kibocsátások összesített bizonytalanságára,
- a salétromsav, adipinsav, kaprolaktám, glioxál, illetve glioxilsav kibocsátott vagy előállított éves mennyiségének meghatározásához használt paraméterek változása,
- a bizonytalansági értékelésben történt változások.

6. ÁLTALÁNOS INFORMÁCIÓK

6.1. MINTAVÉTELI GYAKORISÁG

Az I. melléklet 6.3. szakasza a) pontjának megfelelően kell érvényes óránkénti átlagokat kiszámítani a következőkre:

- az N_2O koncentrációja a füstgázban,
- a teljes füstgázáram, amennyiben közvetlenül mérik és szükséges,
- a teljes füstgázáram közvetett meghatározásához szükséges valamennyi gázáramlat és oxigénkoncentráció.

6.2. HIÁNYZÓ ADATOK

A hiányzó adatokkal az I. melléklet 6.3. szakasza a) és b) pontjának megfelelően kell foglalkozni. Ha a kibocsátáscsökkentő berendezés meghibásodása során adódnak hiányzó adatok, azt kell feltételezni, hogy a kibocsátásokat arra az egész órára nem csökkentették, és ennek megfelelően helyettesítő értékeket kell kiszámítani.

Az üzemeltetőnek minden gyakorlati lépést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a folyamatos kibocsátásmérő berendezés bármely naptári év során egy hétnél tovább ne legyen üzemben kívül. Amennyiben ez bekövetkezne, az üzemeltetőnek azonnal tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot.

6.3. CSEKÉLY JELENTŐSÉGŰ N₂O FORRÁSOK

Az N₂O-t kibocsátó források esetében »csekély jelentőségű forrásanyag« az üzemeltető által kiválasztott egy vagy több kisebb, kibocsátáscsökkentés nélküli forrásanyag, amelyek évente együttesen 1 000 tonna vagy kevesebb CO_{2(e)}-t bocsátanak ki, vagy évente kevesebb mint 20 000 tonna CO_{2(e)}-t bocsátanak ki és kevesebb mint 2 %-kal járulnak hozzá az adott létesítmény éves CO_{2(e)}-összkibocsátásához.

Az illetékes hatóság jóváhagyásától függően az üzemeltető a N₂O-t kibocsátó csekély jelentőségű forrásanyagok esetében alkalmazhat olyan nyomonkövetési és jelentéstételi megközelítést, amely saját, meghatározási szintektől független becslési módszerén alapul.

6.4. A KIBOCSÁTÁSSZÁMÍTÁSOK ELLENŐRZÉSE

Az I. melléklet 6.3. szakaszának c) pontját kell alkalmazni a N₂O-kibocsátásokról szóló jelentések (folyamatos kibocsátásmérésen és számításon alapuló adatok) ellenőrzésére, és azt a következők segítségével kell végezni: termelési adatok, a 2006-os IPCC iránymutatások, valamint az I. melléklet 10.3.3. szakaszában meghatározott »horizontális megközelítés«.

7. BIZONYTALANSÁGRA IRÁNYULÓ ÉRTÉKELÉSEK

A 2. szakaszban szereplő meghatározási szinteknek való megfelelés igazolásához szükséges bizonytalansági értékeléseket olyan hibaterjedési számítással kell végezni, amely figyelembe veszi a kibocsátákszámítás valamennyi vonatkozó elemének bizonytalanságát. Az EN 14181 és az ISO 14956:2002 szabvánnyal összhangban folyamatos mérés esetén a bizonytalanság következő forrásait kell értékelni:

- a folyamatos kibocsátásmérő berendezés specifikáció szerinti bizonytalanságát, beleértve a mintavételt is,
- a kalibrálással összefüggő bizonytalanságokat, és
- a nyomonkövetési berendezés gyakorlati használati módjából fakadó további bizonytalanságot.

A 2.2. szakaszban használt összesített bizonytalanság kiszámításához a 2.3. szakasz értelmében megállapított óránkénti N₂O-koncentrációkat kell használni. A bizonytalanságszámítás céljára az óránként 20 mg/Nm³ alatti N₂O-koncentrációkat a 20 mg/Nm³ standard értékkel kell helyettesíteni.

A kibocsátásokra vonatkozó jelentésében szereplő kibocsátási adatok fennmaradó bizonytalanságait az üzemeltető a minőségbiztosítás és az ellenőrzési eljárás segítségével kezeli és csökkenti. A hitelesítési eljárás során a hitelesítő ellenőrzi a jóváhagyott nyomonkövetési módszertan helyes alkalmazását, valamint az üzemeltető minőségbiztosítási és ellenőrzési eljárásai segítségével értékeli a fennmaradó bizonytalanságok kezelését és csökkentését.

8. ELLENŐRZÉS ÉS HITELESÍTÉS

8.1. ELLENŐRZÉS

Az I. melléklet 10.1., 10.2. és 10.3. szakaszában foglalt követelményeken kívül a következő minőségbiztosítási eljárások is alkalmazandók:

- a N₂O-koncentráció és az oxigénkoncentráció folyamatos mérésének minőségbiztosítását az EN 14181 szabvánnyal összhangban kell végezni,
- a beépített mérőműszereket párhuzamos mérésekkel háromévente kell kalibrálni,

- ha jellemzően kibocsátási határértékeket használnak a folyamatos kibocsátásmérő-műszerek kalibrálásának alapjául, és a N_2O vagy az O_2 esetében nincs kibocsátási határérték, akkor az éves átlagos óránkénti koncentráció helyettesíti a kibocsátási határértéket,
- a QAL 2 minőségbiztosítási tesztet a mintagázon kívül megfelelő referenciagázokon is el kell végezni annak biztosítása érdekében, hogy kellően széles kalibrációs tartományt értékeljenek,
- a füstgáz térfogatáramát mérő műszereket évente kell kalibrálni, vagy ha az előbb történik, az üzem karbantartásával egyidejűleg. A füstgáz térfogatáramának minőségbiztosítását nem szükséges az EN 14181 szabvánnyal összhangban végezni,
- ha belső ellenőrzések az EN 14181 szabványnak való nem megfelelést, vagy az újrakalibrálás elvégzésének szükségességét mutatják ki, azt haladéktalanul jelenteni kell az illetékes hatóságnak.

8.2. HITELESÍTÉS

A 10.4. szakaszban meghatározott hitelesítési követelményeken kívül a következőket is ellenőrizni kell:

- az e melléklet 7. és 8.1. szakaszában megnevezett szabványok követelményeinek helyes alkalmazása,
- az olyan számítási módszerek és eredmények, ahol a hiányzó adatokat számított értékekkel helyettesítették,
- a behelyettesített számított értékek és a mért értékek hitelessége,
- a kibocsátási eredményeket és számításon alapuló módszereket ellenőrző összehasonlító értékelések, valamint a tevékenységi adatok, kibocsátási tényezők stb. jelentései.

9. JELENTÉS

Az éves N_2O -összkibocsátást tonnában kell jelenteni három tizedes helyig számítva, és $CO_{2(e)}$ -ben egész tonnára kerekítve.

Az e melléklet hatálya alá tartozó létesítmények üzemeltetőinek az I. melléklet 8. szakaszában meghatározott jelentési követelményeken kívül a következő információkat is jelenteniük kell a létesítményekre vonatkozóan:

- a) a technológiai egység éves üzemideje és az üzem teljes üzemideje;
- b) az egyes egységek termelési adatai, valamint a termék mennyiségének meghatározásához használt módszer;
- c) az egyes paraméterek számszerűsítéséhez használt mérési kritériumok;
- d) az egyes mért és számított paraméterek bizonytalansága (beleértve a gázkoncentrációkat, a füstgázáramot, a számított kibocsátásokat is), valamint az óránkénti terhelés és/vagy éves kibocsátási adat erre visszavezethető összesített bizonytalansága;
- e) a kibocsátásokat valamint a kibocsátás- vagy füstgázáram-méréseket és -számításokat befolyásoló meghibásodások részletei, köztük a meghibásodások száma, az érintett órák száma, a meghibásodások időtartama és dátumai;
- f) annak részletezése, hogy e melléklet 6.2. szakaszát mikor kellett alkalmazni, beleértve az alkalmazás számát, az érintett órák számát, a felhasznált számításokat és helyettesítő értékeket is;
- g) az I. melléklet 6.3. szakasza c) pontjával és 4.3. szakaszával összhangban az ellenőrző értékeléseknél az éves N_2O -kibocsátások ellenőrzéséhez használt beviteli adatok.”

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOKKAL LÉTREHOZOTT SZERVEK ÁLTAL ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

AZ EK-FERÖER SZIGETEK VEGYES BIZOTTSÁG 1/2008 SZÁMÚ HATÁROZATA

(2008. június 17.)

az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és a Feröer szigetek helyi kormánya között létrejött megállapodás állatorvosi kérdések tekintetében történő kiegészítéséről szóló jegyzőkönyv végrehajtási rendelkezéseinek megállapításáról szóló 1/2001 számú határozat módosításáról

(2009/74/EK)

AZ EK-FERÖER SZIGETEK VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és a Feröer szigetek helyi kormánya között levélváltás formájában létrejött megállapodásra ⁽¹⁾,

tekintettel a megállapodás állatorvosi kérdések tekintetében történő kiegészítéséről szóló jegyzőkönyvre ⁽²⁾ és különösen annak 2. cikkének első mondatára,

mivel:

- (1) Az EK-Feröer szigetek Vegyes Bizottság állat-egészségügyi al csoportjának 2005. szeptember 26-i brüsszeli ülésén a Feröer szigetek két kérését vitatták meg. Az első arra irányult, hogy közvetlenül Izlandról is váljék lehetővé a törzskönyvezett lófélék importja, ne pedig csak egy ilyen célra valamely tagállamban jóváhagyott állat-egészségügyi határállomáson keresztül, a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 6. cikke szerint. A második arra irányult, hogy a Közösségen belüli mozgás szabályai szerint váljék lehetővé a törzskönyvezett lófélék mozgása a Feröer szigetek és a tagállamok között.
- (2) A lófélék mozgására és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1990. június 26-i 90/426/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 9. cikkével összhangban az egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾ meghatározott szabályokat kell alkalmazni.

(3) A Feröer szigetek kötelezte magát, hogy átülteti és alkalmazza az ezen határozat mellékletében meghatározott közösségi rendelkezéseket, és még ennek a határozatnak az elfogadása előtt – a 91/496/EGK irányelv A. mellékletében meghatározott építési és állatjóléti követelményekkel összhangban – létrehoz a jóváhagyott törshavni állat-egészségügyi határállomáson egy olyan vizsgálóközpontot, amely alkalmas a közvetlenül Izlandról importált törzskönyvezett lófélék kezelésére.

(4) A Bizottság képviselői és a tagállamok szakértői egyetértettek abban, hogy a Feröer szigetek állat-egészségügyi helyzete lehetővé teszi az 1/2001 számú EK-Feröer szigetek vegyes bizottsági határozat ⁽⁶⁾ javasolt módosítását.

(5) A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ 27. cikke új elveket állapít meg a hatósági ellenőrzések által okozott költségek fedezésére szolgáló illetékek vagy díjak beszedésére.

Ennek következtében helyénvalónak tűnik, hogy az 1/2001 számú határozatban érintett Közösségen belüli illetékekre történő hivatkozások is frissüljenek.

(6) Az ANIMO helyett egy új, TRACES nevű bejelentési rendszert vezettek be az élő állatok és állati eredetű termékek Európai Unióba történő importjára és az élő állatok Közösségen belüli mozgására vonatkozóan. A TRACES lehetővé teszi, hogy az állat- és népegészségügyért felelős illetékes hatóságok elektronikus úton cserélhessenek adatokat az élő állatok és az állati eredetű termékek importjáról és Közösségen belüli kereskedelméről.

Ennek következtében helyénvalónak tűnik, hogy az 1/2001 számú határozatban érintett információs rendszerre történő hivatkozások is frissüljenek.

⁽¹⁾ HL L 305., 1999.11.30., 25. o.

⁽²⁾ HL L 305., 1999.11.30., 26. o.

⁽³⁾ HL L 268., 1991.9.24., 56. o.

⁽⁴⁾ HL L 224., 1990.8.18., 42. o.

⁽⁵⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.

⁽⁶⁾ HL L 46., 2001.2.16., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

(7) Az állat-egészségügyi alcsoport ezért ajánlotta, hogy ennek megfelelően módosítsák az 1/2001 számú határozatot,

— annak biztosítására, hogy a 96/23/EK tanácsi irányelvben (**) elrendelt ellenőrzéseket az akvakultúra-állatokon végrehajtották a IV. melléklet V. fejezetében,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az 1/2001 számú határozat a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Ellenőrzések a harmadik országokból érkező élő állatokon

(1) A harmadik országokból érkező és Feröer szigetekre rendeltetési helyű élő állatok ellenőrzését a tagállamokban található állat-egészségügyi határállomásokon kell elvégezni a tagállamok állat-egészségügyi szolgálatainak, a Feröer szigetek hatóságainak nevében és megbízásából.

(2) Az előírt esetekben az integrált számítógépes állat-egészségügyi rendszert (TRACES) kell használni minden idevágó bejelentéshez.

(3) Minden Feröer szigetekre irányuló élőállat-behozatal alá kell vetni a 91/496/EGK tanácsi irányelvben (*) előírt állat-egészségügyi ellenőrzéseknek és az ezekre vonatkozó, megfelelő bizottsági határozatokban rögzített alkalmazási szabályoknak.

Ha az első bekezdésben említett ellenőrzések eredménye kielégítő, akkor az állat-egészségügyi hatóságok minden szállítmányhoz kiadnak egy közös állat-egészségügyi beléptető okmányt (KÁBO).

A vámszerveknek kell biztosítaniuk, hogy a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (**) meghatározott szükséges egészségügyi illetékek a vámtranzitművelet megkezdése előtt be legyenek fizetve.

(*) HL L 268., 1991.9.24., 56. o.

(**) HL L 165., 2004.4.30., 1. o.”

2. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Az ellenőrzések finanszírozása

A Feröer szigetek vállalja, hogy díjak tekintetében a 882/2004/EK rendelet 27. cikkének rendelkezéseit alkalmazza a következő területeken:

— a 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) hatálya alá tartozó halászati termékek esetében a IV. melléklet V. fejezetében,

— a harmadik országokból importált állati termékek esetében az V. melléklet I. fejezetében (hús), II. fejezetében (hal) és III. fejezetében (más állati termékek),

— a harmadik országokból importált élő állatok esetében az V. melléklet V. fejezetében,

— a 90/425/EGK irányelv hatálya alá tartozó akvakultúra-állatokon, állati eredetű termékeken és élő törzskönyvezett lóféléken elvégzett ellenőrzések fedezetül a VI. mellékletben.

(*) HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

(**) HL L 125., 1996.5.23., 10. o.”

3. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Információs rendszerek

(1) Amennyiben a közösségi rendelkezések előírják, a Feröer szigetek az integrált számítógépes állat-egészségügyi rendszert (TRACES) használja arra, hogy értesítse a tagállamokat az élő állatok vagy állati eredetű termékek mozgásáról vagy kereskedelméről.

A Feröer szigeteknek a rendszerben való részvételével kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket a Bizottság és a Feröer szigetek tisztviselői rendezik el.

(2) A Feröer szigetek végrehajtja a 82/894/EGK tanácsi irányelvet (*), és részt vesz az állatbetegségek közösségi bejelentő rendszerében (ADNS).

A Feröer szigetek részvételével kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket a Bizottság és a Feröer szigetek tisztviselői rendezik el.

(*) HL L 378., 1982.12.31., 58. o.”

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

Törzskönyvezett lófélék importja és mozgása

(1) A Feröer szigetek vállalja, hogy létrehoz a jóváhagyott törshavni állat-egészségügyi határállomáson egy olyan vizsgálóközpontot, amely alkalmas a közvetlenül Izlandról importált törzskönyvezett lófélék kezelésére. A vizsgálóközpont létesítményei megfelelnek a 91/496/EGK irányelv A. mellékletében meghatározott építési és állatjóléti engedélyezési követelményeknek.

Az épületek felépítése előtt a Feröer szigetek illetékes hatóságai benyújtják a központ tervrajzát az Európai Bizottságnak megfontolásra és észrevételezésre.

Miután a megegyezés szerinti létesítmény felépült, a Feröer szigetek tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérve az Izlandról közvetlenül importált törzskönyvezett lófélék ellenőrzését az (1) bekezdésben említett vizsgálóközpontban kell elvégeznie a Feröer szigetek állat-egészségügyi szolgálatának a 91/496/EGK irányelvvel és annak a 97/794/EK bizottsági határozatban (*) lefektetett alkalmazási szabályaival összhangban.

(3) A törzskönyvezett lófélék mozgását a Feröer szigetek és a tagállamok között a 90/426/EGK tanácsi irányelv (**) II.

fejezetében meghatározott szabályok alapján és a 90/425/EGK irányelvvel összhangban elvégzett ellenőrzést követően végzik.

(*) HL L 323., 1997.11.26., 31. o.

(**) HL L 224., 1990.8.18., 42. o.”

5. A 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Feröer szigetek 2008. június 17. előtt alkalmazza az e határozat mellékletében meghatározott közösségi rendelkezéseket.

A Feröer szigetek 2009. február 11-ig tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy megtette a szükséges lépéseket ezeknek a rendelkezéseknek a végrehajtása érdekében.”

6. E határozat mellékletét mellékletként kell a módosított határozathoz csatolni.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Tórshavnban, 2008. június 17-én.

a Vegyes Bizottság részéről

az elnök

Herluf SIGVALDSSON

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

A 15. cikk (4) bekezdésében említett közösségi rendelkezések:

1. A Tanács 1990. június 26-i 90/425/EGK irányelve egyes élő állatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről (HL L 224., 1990.8.18., 29. o.).
 2. A Tanács 1990. június 26-i 90/426/EGK irányelve a lófélék mozgására és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről (HL L 224., 1990.8.18., 42. o.).
 3. A Tanács 1990. június 26-i 90/427/EGK irányelve a lófélék Közösségen belüli kereskedelmét szabályozó tenyésztéstechnikai és származástani feltételekről (HL L 224., 1990.8.18., 55. o.).
 4. A Bizottság 1992. április 10-i 92/260/EGK határozata a törzskönyvezett lovak ideiglenes behozatalára vonatkozó állat-egészségügyi feltételekről és a szükséges állatorvosi bizonyítványokról (HL L 130., 1992.5.15., 67. o.).
 5. A Bizottság 1993. február 2-i 93/195/EGK határozata a lóverseny, lovassportrendezvények vagy kulturális események céljára szánt törzskönyvezett lovak ideiglenes kivitele utáni újrabehozatalára vonatkozó állat-egészségügyi feltételekről és a szükséges állatorvosi bizonyítványokról (HL L 86., 1993.4.6., 1. o.).
 6. A Bizottság 1993. február 5-i 93/196/EGK határozata a vágásra szánt lófélék behozatalára vonatkozó állat-egészségügyi feltételekről és a szükséges állatorvosi bizonyítványokról (HL L 86., 1993.4.6., 7. o.).
 7. A Bizottság 1993. február 5-i 93/197/EGK határozata a törzskönyvezett, valamint a tenyésztési és termelési célú lófélék behozatalára vonatkozó állat-egészségügyi feltételekről és a szükséges állatorvosi bizonyítványról (HL L 86., 1993.4.6., 16. o.).
 8. A Bizottság 1993. október 20-i 93/623/EGK határozata a nyilvántartott lóféléket kísérő azonosító okmány (útlevél) létrehozásáról (HL L 298., 1993.12.3., 45. o.).
 9. A Bizottság 1999. december 22-i 2000/68/EK határozata a 93/623/EGK bizottsági határozat módosításáról és a tenyésztésre és termelésre szánt lófélék megjelöléséről (HL L 23., 2000.1.28., 72. o.).
 10. A Bizottság 2004. január 6-i 2004/211/EK határozata a tagállamok által az élő lófélék, továbbá a lófélék spermájának, petesejtjeinek és embrióinak behozatalára feljogosított harmadik országok és azok részei jegyzékének megállapításáról, valamint a 93/195/EGK és a 94/63/EK határozat módosításáról (HL L 73., 2004.3.11., 1. o.).
 11. A Tanács 2004. december 22-i 1/2005/EK rendelete az állatoknak a szállítás és a kapcsolódó műveletek közbeni védelméről, valamint a 64/432/EGK és a 93/119/EK irányelv és az 1255/97/EK rendelet módosításáról (HL L 3., 2005.1.5., 1. o.).”
-

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a Schengeni Információs Rendszer (SIS II) második generációjának teszteléséről szóló, 2008. február 18-i 2008/173/EK tanácsi határozathoz

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 57., 2008. március 1.)

A fedőlapon és a 14. oldalon:

a következő szövegrész: „2008/173/EK”

helyesen: „2008/173/IB”.

Ez a határozat az L III. szakasz, VI. cím alatt minősül közzétettnek.

MEGJEGYZÉS AZ OLVASÓHOZ

Az intézmények úgy határoztak, hogy a jövőben nem tüntetik fel szövegekben az idézett jogszabály utolsó módosítását.

Ellenkező jelzés hiányában, az itt megjelent szövegekben a jogszabályokra történő hivatkozást a hatályos változatukra történő hivatkozásként kell értelmezni.